

MÁRKUS LÁSZLÓ

Hagyományos haikuk

madárijesztő
mereng a létről inkább
seregély lenne

*

kútvödörből hold
kacag a vízhordólány
álmos arcába

*

párját siratja
a pacsirta magányos
menyét ír drámát

*

beteg pillangó
szakadt szárnya megremeg
lelke tovaszáll

*

mosolyog a tó
sulyomillattal játszik
egy szellőgyerek

*

halovány holdat
hordoz hátán a szikla
harangszó hallik

*

kókadó kóró
lila virágán apró
ékszer a harmat

*

hullócsillagot
irigyel a bérc pedig
az is csak szikla

*

kéklő szilva zöld
levelén sárga hernyó
víg piktör az ősz

MÁRKUS LÁSZLÓ

Magyar haikuk

holdvilágnál vív
rakoncátlan rímekkel
csatát a költő

*

vánkosom kemény
utam göröngyös mégis
követlek uram

*

kelyhed nektárja
bódítja testem lelkem
csapongva szárnyal

*

tárd ki szívedet
lelkem ablakod alatt
zengi himnuszát

*

zuhanyzó tested
látványa ámulatba
ejti a holdat

*

cinikus a sors
hazugságaink mind a
fejünkre hullnak

*

kecses pillangóm
ki fejemben csapongott –
álomba merült

*

sprőd szóhalmazok
kusza szövetéből szab
lágyművet elmém

*

bár elmém fűgén
csapong szívem fáradtan
baktat nyomában